

Arrest

nr. 99 709 van 25 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat M.-C. FRERE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig uit Goyty, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. U verblijft in België samen met uw vrouw, I. E. (...) (O.V. 7.567.220) en kinderen, I. A. (...) en P. (...).

In 1992 heeft u gedurende anderhalf jaar uw legerdienst vervuld bij het leger van Dudayev als gewone soldaat. Op het einde van de winter of in het najaar van 2004 werd u, samen met anderen als onderdeel van een zuiveringsactie, uit uw huis meegenomen door militairen. U werd korte tijd later vrijgelaten nadat OMON soldaten, die van hetzelfde dorp afkomstig waren, de militairen bevelen u vrij te laten.

Op 3 mei 2012 vielen medewerkers uw huis binnen en namen u mee naar Urus-Martan. Daar werd u mishandeld en ondervraagd over uw klanten. U was immers kapper en er zouden regelmatig rebellen bij u langsgekomen zijn. U werd twee weken later vrijgelaten nadat uw broer u vrijkocht. Een tijd later ging u naar het ziekenhuis voor uw verwondingen. Na uw behandeling ging u terug aan het werk.

Op 1 augustus 2012 was u in Grozny toen medewerkers opnieuw langskwamen bij uw thuis in Goyty. Uw vrouw werd bedreigd en er werd gevraagd waar u was. Nadat de medewerkers vertrokken waren, bracht uw broer uw vrouw en kinderen naar Grozny van waaruit jullie naar Rostov vertrokken. U verbleef vervolgens een maand in Rostov bij de tante van uw vrouw waarna u gedurende drie dagen in een camionet onderweg was. U stapte vervolgens ergens over in een passagiersauto en kwam in België aan op 4 september 2012. Die dag dienden u en uw vrouw een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, militair boekje, huwelijksakte, studiebadge en attest van uw ziekenhuisverblijf. Eveneens legt u het binnenlands paspoort van uw vrouw en de geboorteaktes van de kinderen neer.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest dat u vermoord zal worden bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland omwille van uw problemen naar aanleiding van het feit dat rebellen klant zijn in uw kapsalon. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat u onaannemelijk vaag blijft over elementen die de kern van uw relaas raken, hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnt. Vooreerst blijkt u amper informatie te bezitten betreffende de vrijkoop, door uw broer georganiseerd na uw arrestatie op 3 mei 2012, of de handelingen die uw familieleden ondernamen na die arrestatie, hetgeen elementaire onderdelen van deze arrestatie beslaan. Zo weet u niet waar en hoe uw broer dit losgeld betaalde, u hebt hem in die tijd niet gezien. (CGVS p. 17) U weet niet aan wie uw broer moest betalen, noch kan u verklaren op welke wijze dit aanzienlijk bedrag, één miljoen roebels, betaald werd. (CGVS p. 17) U weet niet op welke dag u werd vrijgelaten en u kan niet verklaren of dit een weekday of een weekenddag was. (CGVS p. 17) U weet niet of uw familie stappen ondernam om u terug te vinden of vrij te krijgen na uw arrestatie, het zou kunnen. (CGVS p. 18) Ook de eventuele stappen van uw vrouw kan u niet weergeven. Gevraagd of ze is gaan rondvragen of dat ze de familie verwittigd heeft, stelt u dat het misschien zo gebeurde. (CGVS p. 18) Betreffende de inval bij uw thuis op 1 augustus 2012, blijkt u eveneens weinig kennis te hebben. Zo kan u niet weergeven of de personen die bij uw thuis binnenvielen, en waarvan u de identiteit of instantie niet kan weergeven, bepaalde uniformen aan hadden of maskers droegen, u was in Grozny op dat moment. (CGVS p. 20) U weet niet hoeveel personen er bij uw thuis binnenvielen, of zij enige identificatiebewijzen toonden, noch of er een huiszoekingsbevel getoond werd. (CGVS p. 20) U weet niet welke vragen ze aan uw vrouw stelden, misschien vragen over u, u weet het niet, u weet eveneens niet wat uw vrouw gezegd heeft. (CGVS p. 20) Wanneer deze medewerkers terug vertrokken bij uw thuis, kan u ook niet zeggen. (CGVS p. 20) Tot slot is ook uw geringe kennis betreffende uw eerste arrestatie in 2004 opmerkelijk. Zo kan u

niet situeren wanneer deze arrestatie voorviel. U stelt vaagweg dat het in 2004 was, op het einde van de winter ofwel in het najaar. (CGVS p. 11) U zag dat er op dat moment nog twee andere dorpelingen meegenomen werden, maar u kent niet alle inwoners. (CGVS p. 12) Ook de OMON-medewerkers die verantwoordelijk waren voor uw vrijlating waren dorpelingen maar wie ze waren, weet u niet. (CGVS p. 13) U kan niet zeggen wat er gebeurde met de andere personen die vanuit uw dorp werden meegenomen. (CGVS p. 13)

Deze vage verklaringen omtrent kernincidenten in uw asielrelaas, zoals beide arrestaties en de inval bij uw thuis, kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden. Zo mag er redelijkerwijze verwacht worden dat een asielzoeker de essentiële elementen van zijn asielrelaas onthoudt of, indien hij er geen persoonlijke kennis van heeft, ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich hieromtrent te informeren. Bijgevolg is het weinig aannemelijk dat u niet meer informatie kon verkrijgen betreffende uw vrijlating, via uw broer, of de acties van uw familieleden na uw arrestatie in mei 2012. Eveneens kon er verwacht worden dat u duidelijke vragen zou stellen aan uw vrouw over de inval bij uw thuis, teneinde te weten te komen bijvoorbeeld welke instantie bij uw thuis binnenviel en achter u vroeg. Uw geringe kennis betreffende voornoemde incidenten is bijgevolg onaannemelijk voor het Commissariaat-generaal, temeer u duidelijk de mogelijkheid had om via uw broer, vrouw en andere familieleden hieromtrent informatie te bekomen. Uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt hierdoor ernstig in twijfel getrokken.

Daarenboven wordt uw geloofwaardigheid verder aangetast door uw geringe kennis met betrekking tot de evolutie en de huidige stand van zaken van uw problemen. Zo wist u niet of er nog incidenten voorgevallen zijn met betrekking tot uw problemen sinds u het land ontvluchtte. Misschien zijn mensen langs geweest en hebben ze achter u gevraagd, u weet het niet. (CGVS p. 22) U weet niet of u officieel gezocht wordt, noch kan u verklaren of uw belagers langsgesproken zijn bij uw thuis, burens of kennissen. (CGVS p. 22) U kan niet zeggen of u, sinds uw vertrek, een convocatie gekregen heeft op uw naam. (CGVS p. 24) Tot slot weet u niet hoe de actuele situatie van uw problemen is, u bent toch niet thuis. (CGVS p. 24) Het Commissariaat-generaal stelt zich vragen bij uw geringe kennis betreffende de evolutie van uw asielproblemen. Zo mag er immers verwacht worden dat een asielzoeker ernstige en elvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. U blijkt daarenboven nog steeds contact te hebben met familie in uw thuisland waardoor de verwachting van het Commissariaat-generaal versterkt wordt. (CGVS p. 4) Bovendien wijzen uw vage verklaringen en nalatige handelingen op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging.

Verder bleek er een tegenstrijdigheid te zijn tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw vrouw betreffende een incident na jullie vertrek uit Tsjetsjenië. Zoals hierboven reeds gesteld werd, werd u gevraagd of er nog incidenten voorgevallen zijn en of er mensen langskwamen na jullie vertrek waarop u stelt dat u het niet weet. (CGVS p. 22 en 24) U stelt dat niemand van uw familieleden voorlopig problemen heeft omwille van uw problemen. (CGVS p. 4) Uw vrouw echter verklaart dat uw broer naar u gebeld heeft om te zeggen dat er opnieuw mensen langsgesproken zijn. (CGVS vrouw p. 11) Uw vrouw weet niet wanneer ze langskwamen maar stelt dat het was toen jullie al in België waren. (CGVS vrouw p. 11) Wie langskwam kan zij eveneens niet vertellen, enkel dat het Tsjetsjenen waren. (CGVS vrouw p. 11) Geconfronteerd met uw omissie van dit belangrijke incident stelt uw vrouw dat u het misschien vergeten bent. (CGVS vrouw p. 11) Het Commissariaat-generaal aanvaardt deze verklaring niet. Zo werd u letterlijk gevraagd of er nog enige incidenten voorvielen sinds uw vertrek, en of uw familie problemen kende omwille van uw problemen. Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat u een dergelijk belangrijk asielfeit, waardoor u de huidige situatie in uw herkomstland en de mate van gevaar dat u loopt bij een eventuele terugkeer kon inschatten, vergeet te vermelden.

Verder aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo kon u niet vertellen waar u de grenzen van de Russische Federatie bent overgestoken, via welke landen u gereisd bent of via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. (CGVS p. 9) U zat in een camionet, een grote vrachtwagen maar kan niet verklaren of er iets op deze vrachtwagen geschreven stond, noch welke kleur deze vrachtwagen had. (CGVS p. 10) U kon geen documenten ter staving van uw reisweg voorleggen, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS p. 10). Uw broer zou deze reis voor u geregeld hebben, maar u weet er niets over. (CGVS p. 10) Hoe uw broer de smokkelaars vond, weet u niet. (CGVS p. 10) Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Tot slot kunnen de documenten die u voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw binnenlands paspoort, militair boekje, huwelijksakte, studiebadge, het binnenlands paspoort van uw vrouw en de geboorteaktes van uw kinderen bewijzen op voldoende wijze jullie

identiteit hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Het attest van uw ziekenhuisverblijf stelt enkel vast dat u in het ziekenhuis gelegen hebt van 1 juni 2012 tot 15 juni 2012. Het vermeldt uw klachten maar geeft de redenen of oorzaak van deze klachten niet weer waardoor dit document niet gezien kan worden als objectief begin van bewijs van uw problemen. De documenten die u neerlegt zijn bijgevolg niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 § 2, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1. Artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt: "Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden". Artikel 48/2 bepaalt: "Kan als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming worden erkend, de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden". Verzoekende partijen beargumenteren niet in concreto hoe voornoemde, algemeen geformuleerde artikelen door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. Betreft de vaststelling dat eerste verzoekende partij onaannemelijk vaag blijft over de door haar broer georganiseerde vrijkoop, legt eerste verzoekende partij uit dat haar ondervragers haar verplichtten om haar broer op te bellen, teneinde losgeld te vragen voor haar vrijlating. Zij werd na twee dagen vrijgelaten, maar zij weet echter niet hoe en aan wie haar broer het losgeld betaald heeft. Zij wist dat het ging om één miljoen roebel, maar zij weet niet hoe hij dit heeft betaald. Wat betreft de eventuele stappen die haar familie en haar vrouw zouden hebben ondernomen om haar terug te vinden, wijzen verzoekende partijen op het feit dat de mannelijke familieleden zich ontfermden over deze zaak. Aan tweede verzoekende partij werd niets gevraagd, aangezien zij als vrouw geen inbreng heeft in dergelijke aangelegenheden. Tweede verzoekende partij heeft aldus niets concreet ondernomen om eerste verzoekende partij terug te vinden.

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat bovenstaand verweer in feite neerkomt op een loutere bevestiging van het flagrante gebrek aan kennis met betrekking tot één van de kernelementen in het relaas van verzoekende partijen, hetgeen logischerwijze niet volstaat om afbreuk te doen aan het motief in kwestie. Daarnaast merkt de Raad op dat de uitleg dat de mannelijke familieleden van eerste verzoekende partij zich hebben ontfermd over de zaak, en dat tweede verzoekende partij, omdat zij een vrouw is, geen inbreng had in dergelijke aangelegenheden, niet strookt met de verklaringen die eerste verzoekende partij tijdens haar gehoor heeft afgelegd. Uit de inhoud van het gehoorverslag blijkt immers dat zij niet weet of haar familieleden stappen hebben ondernomen om haar terug te vinden of vrij te krijgen. Zij wist ook niet te zeggen of tweede verzoekende partij is gaan rondvragen, of dat zij de familie heeft verwittigd (administratief dossier, stuk 5, p. 18). Bovendien dient nog te worden opgemerkt dat verwerende partij eveneens vaststelt dat eerste verzoekende partij niet wist te zeggen op welke dag zij werd vrijgelaten en dat zij niet eens kon verklaren of het een weekday of een weekenddag was. Verzoekende partijen bieden geen uitleg in hun verzoekschrift met betrekking tot deze vage verklaringen. Aangezien verzoekende partijen geen aanvaardbare verschoningsgrond naar voor brengen in hun verzoekschrift voor de vastgestelde vaagheden en flagrante onwetendheden, sluit de Raad zich aan bij de door verwerende partij gedane conclusie dat dergelijke vage verklaringen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas, nu er van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat die de essentiële elementen van zijn asielrelaas onthoudt of, indien hij er geen persoonlijke kennis van heeft, ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich hieromtrent te informeren.

2.2.5.1. Aangaande het gebrek aan kennis in hoofde van eerste verzoekende partij met betrekking tot de inval bij haar thuis op 1 augustus 2012, laat eerste verzoekende partij weten te volharden in haar eerder gedane verklaringen. Zij benadrukt dat zij uiteraard met haar vrouw heeft gesproken over desbetreffende inval, maar dat zij niet thuis was ten tijde van de inval en dat zij bovendien aan ernstige geheugenproblemen lijdt ten gevolge van de slagen en foltering die zij heeft ondergaan tijdens haar

arrestatie op 3 mei 2012. Verzoekende partijen wensen erop te wijzen dat eerste verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal een medisch attest heeft neergelegd.

2.2.5.2. De Raad stelt vast dat eerste verzoekende partij haar gebrek aan kennis tracht te vergoelijken door te stellen dat zij niet thuis was op het moment van de inval enerzijds en door te verwijzen naar haar geheugenproblemen anderzijds.

Betreft het excuus dat zij zelf niet thuis was tijdens deze gebeurtenis, verwijst de Raad naar hetgeen verwerende partij desbetreffend reeds heeft gesteld in haar beslissing, met name dat van eerste verzoekende partij kon worden verwacht dat zij duidelijke vragen zou stellen aan haar vrouw over de inval bij haar thuis, teneinde te weten te komen bijvoorbeeld welke instantie bij haar thuis binnenviel en achter haar vroeg. Voormelde uitleg kan het gebrek aan kennis derhalve niet vergoelijken. Dit geldt evenzo voor het tweede door eerste verzoekende partij aangebrachte excuus, met name dat zij zich dergelijke informatie niet goed kan herinneren omdat zij lijdt aan geheugenstoornissen ten gevolge van de mishandeling. Uit de inhoud van het gehoorverslag blijkt immers dat eerste verzoekende partij op de vragen die met betrekking tot de inval worden gesteld, voortdurend antwoordt dat zij het antwoord niet weet omdat zij niet thuis was op dat moment (administratief dossier, stuk 5, p. 20-21). Uit deze verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat eerste verzoekende partij dergelijke informatie wel degelijk aan haar echtgenote zou hebben gevraagd, noch dat zij zich bepaalde zaken niet meer kan herinneren. Dit argument kan de Raad dan ook niet overtuigen. Waar verzoekende partijen erop hameren dat zij een bewijs hebben neergelegd omtrent de geheugenstoornissen van eerste verzoekende partij, merkt de Raad op dat betreffend document enkel het volgende vermeldt: *“blauwplek die zenuwen beschadigt op zijn borst. Hartproblemen, langdurige cardio-klachten. Aangeraden: naar de neuro-therapeut te gaan en de voorgeschreven medicatie innemen.”* (administratief dossier, stuk 13, deel 7). Uit dit document kan niet worden afgeleid dat eerste verzoekende partij effectief met geheugenproblemen kampt. Zij brengt in dit verband derhalve geen enkel bewijs bij.

2.2.6.1. Waar verwerende partij heeft opgemerkt dat eerste verzoekende partij slechts een geringe kennis aan de dag heeft gelegd met betrekking tot de evolutie en de huidige stand van zaken van hun problemen en dat verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd betreffende een incident dat zich zou hebben voorgedaan na hun vertrek uit Tsjetsjenië, merken verzoekende partijen vooreerst op dat eerste verzoekende partij de vragen in verband met de actuele toestand van haar problemen niet goed begrepen heeft, aangezien zij tijdens haar gehoor werd bijgestaan door een tolk Russisch, terwijl haar moedertaal Tsjetsjeens is. Zij heeft zich derhalve niet steeds optimaal kunnen uitdrukken. Eerste verzoekende partij legt verder uit dat zij vijf dagen na hun aankomst in België naar haar familie heeft gebeld. Zij vertelden haar dat er tweemaal personen waren langs geweest die op zoek waren naar haar. Zij hebben het huis betreden zonder enig huiszoekingsbevel, noch hebben zij een identiteitsbewijs getoond bij het binnenkomen. Ze hebben het huis telkens doorzocht. Diezelfde personen zijn een tweetal weken geleden een derde maal langsgekomen, geeft eerste verzoekende partij aan. Zij onderstreept dat haar familie niet meer details heeft gegeven over desbetreffende incidenten.

2.2.6.2. Het verweer van verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij de vragen met betrekking tot de actuele toestand van haar problemen niet goed heeft begrepen, omdat zij in het Russisch werd gehoord en niet in het Tsjetsjeens, kan door de Raad in geen geval worden aanvaard. Zo dient erop gewezen te worden dat verzoekende partij bij de indiening van haar asielaanvraag zelf om een tolk Russisch heeft gevraagd (administratief dossier, stuk 12, bijlage 26). Eveneens staat in de verklaring het volgende te lezen: *“Ta(a)(en) van oorsprong: Russisch, Tsjetsjeens”* (administratief dossier, stuk 10, verklaring, p. 1). Bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal wordt aan eerste verzoekende partij gevraagd of zij de tolk goed verstaat, waarop zij bevestigend antwoordt. Eerste verzoekende partij geeft eveneens aan dat het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken normaal is verlopen (administratief dossier, stuk 5, p. 3). Aan het einde van haar gehoor wordt aan eerste verzoekende partij gevraagd of zij alle vragen heeft begrepen, waarop zij antwoordt: *“Ja. Ik kon niet op alle vragen concreet antwoorden maar ik verstond het wel.”* Eveneens wordt haar gevraagd of zij de tolk goed heeft begrepen, waarop zij bevestigend antwoordt (administratief dossier, stuk 5, p. 24). Dat zij een probleem zou hebben gehad met de tolk Russisch, betreft derhalve een *post factum* argument dat niet kan worden bijgetreden door de Raad. Verder stelt de Raad nog vast dat uit de antwoorden die eerste verzoekende partij geeft op de vragen omtrent de actuele stand van zaken van de problemen in Tsjetsjenië, duidelijk kan worden afgeleid dat eerste verzoekende partij de vragen heeft begrepen (administratief dossier, stuk 5, p. 22 en 24). In dit verband merkt de Raad nog volledigheidshalve op dat het evenmin geloofwaardig overkomt dat eerste verzoekende partij, die beweert moeilijkheden te

hebben gehad met de tolk Russisch, omdat haar moedertaal Tsjetsjeens is, enkel de vragen met betrekking tot het verdere verloop van haar asielproblemen niet goed zou hebben begrepen.

Gelet op het voorgaande, kan aan de door verzoekende partijen aangebrachte argumentatie met betrekking tot de taal/vertaalproblemen, geen enkel geloof worden gehecht. Bijgevolg biedt de *post factum* uitleg van eerste verzoekende partij, met name dat er nog drie keer personen zijn langsgesproken, evenmin soelaas. Verzoekende partijen maken immers niet aannemelijk dat eerste verzoekende partij deze versie van de feiten niet eerder kon weergeven omwille van taal/vertaalproblemen. Afgezien van deze beweerde problemen, komt het overigens totaal ongeloofwaardig over dat eerste verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal zou hebben nagelaten om dergelijke belangrijke gebeurtenissen, te vermelden.

2.2.7.1. Wat betreft de vaststellingen met betrekking tot de voorgehouden reisweg, wensen verzoekende partijen in de verf te zetten dat zij voor hun vertrek uit hun land van herkomst, Tsjetsjenië nog nooit hadden verlaten. Desgevallend zijn zij in de onmogelijkheid om te zeggen waar zij de grens van de Russische Federatie zijn overgestoken, laat staan welke landen zij hebben doorkruist op weg naar België of via welk land zij de Schengenzone hebben betreden. Verder wijzen verzoekende partijen er nog op dat zij verstopt zaten in een vrachtwagen en dat zij enkel 's nachts uit de vrachtwagen mochten om hun behoefte te doen. De broer van eerste verzoekende partij had hun reis geregeld, waardoor zij niet weten welke afspraken er werden gemaakt met de chauffeur. De chauffeur heeft hun niet ingelicht over de reisroute, stellen verzoekende partijen. Verzoekende partijen komen tot de conclusie dat dit aspect bezwaarlijk kan worden weerhouden in het kader van de beoordeling van hun asielaanvraag.

2.2.7.2. De Raad is van oordeel dat van een persoon, die uit ernstige vrees voor vervolging zijn land van herkomst verlaat en op illegale wijze op weg is naar de Europese Unie, redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij alert is omdat hij op elk moment riskeert te worden tegengehouden door de strikte controles. Het is dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekende partijen dat zij geen nadere verklaringen wisten af te leggen omtrent de afgelegde reisweg. daarenboven is het algemeen geweten dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het risico voor zowel verzoekende partijen als de smokkelaar op ontdekking is dan ook zeer reëel. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat verzoekende partijen – die op clandestiene wijze op weg zijn naar West-Europa – helemaal geen afspraken zouden hebben gemaakt met de chauffeur over wat zij dienden te zeggen en hoe zij zich dienden te gedragen bij een eventuele controle aan de buitengrenzen van de Europese Unie of van de Schengenzone en dat deze hen niet op de hoogte zou hebben gesteld van de te volgen route en het land waar de Schengenzone of de Europese Unie zou worden betreden. Het verweer dat zij nog nooit eerder Tsjetsjenië hadden verlaten, dat zij gedurende de reis verstopt zaten in een vrachtwagen, dat de broer van eerste verzoekende partij hun vlucht had geregeld met de smokkelaars en dat de chauffeur hen geen informatie heeft gegeven, kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen van verwerende partij.

2.2.8. Waar verzoekende partijen nog aanhalen dat eerste verzoekende partij reeds ernstige schade heeft ondergaan, welke wordt onderschreven door het medisch attest dat zij heeft neergelegd ter staving van haar asielrelaas, merkt de Raad ten eerste op dat aan deze voorgehouden incidenten geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*). Betreft de opmerking dat het medisch attest als bewijs kan fungeren voor hun asielrelaas, verwijst de Raad naar de reeds door verwerende partij gedane beoordeling: *“Het attest van uw ziekenhuisverblijf stelt enkel vast dat u in het ziekenhuis gelegen hebt van 1 juni 2012 tot 15 juni 2012. Het vermeldt uw klachten maar geeft de redenen of oorzaak van deze klachten niet weer waardoor dit document niet gezien kan worden als objectief begin van bewijs van uw problemen.”* Daar waar verzoekende partijen erop wijzen dat uit de informatie die verwerende partij zelf aanhaalt in haar beslissingen blijkt dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen indien zij terug zouden keren naar hun land van herkomst, gelet op de mensenrechtenschendingen die zich in Tsjetsjenië voordoen, merkt de Raad op dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* dient te worden aangetoond. Gelet op de ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas, is dit *in casu* niet het geval.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. Uit hetgeen vooraf gaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissingen motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen met de loutere verwijzing naar de in het administratief dossier aanwezige landeninformatie aangaande de algemene situatie in Tsjetsjenië betreffende de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen aldaar, niet aantonen dat voor gewone burgers – gezien het gericht karakter van de nog aanwezige gevechtshandelingen – nog steeds gewag dient te worden gemaakt van een “reëel” risico ingevolge “willekeurig” geweld in kader van het binnenlands conflict en dat er diensgevolge een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon kan worden aangenomen. In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Diensvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig maart tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT